

А тамъ вѣковетъ незнайни
редили сж пласть върху пласть —
тѣзъ пластове мрачни, безкрайни,
прострѣни на всжде край насъ,
които живота изтъка
на камененъ, черенъ килимъ,
които сж хладни катъ мжка,
а криватъ и огънь и димъ.
Слѣзени тамъ и съ удари вѣрни
разбивай, разлюшквай, руши,
разкъртвай тѣзъ пластове черни,
тѣзъ робски души!

И въ бурната пещъ на борбата
грамадата черна хвърли,
и спри се да видишъ, когато,
срѣдъ мракъ и оловни мъгли,
ще блѣснатъ рѣки огнеструйни,
когато червени вълни,
понесени въ пристжпи буйни,
ще бликнатъ по всички страни,
когато, срѣдъ блѣсъци нови,
земята ще ври, ще гори
въ огньове, огньове, огньове
и дъждъ отъ искри!